

Rosette Dasseville maakte het als vrijgevochten vrouw waar op 't Stadhuis

Van schapen...

naar schepenen !

Opgekweekt aan de visserskaai kan Rosette Dasseville vertellen over grootmoe Bertha Geryl die dicht tegenaan de boten netten breide als ze al niet, 'met haar toenge van lintjes', in haar viswinkel stond. Als jongmeisje was Rosette natuurlijk tot de jeugdclubs aangetrokken, waarbij vooral de stemmingsvolle „Francisco Ferrer Club" van preses Fons Laridon in de Wellingtonstraat het deed. Met haar sentimenten kon ze artistiek weg bij BBL's toneelvereniging „Neptunus" waar ze alover 10 seizoenen echt alle soorten rollen heeft gespeeld. „Ik kan goed declameren, heb een goed geheugen... en ben geenszins een weemoedig type", vult Rosette die tijdspanne aan. Over sentimenten gesproken, liet Amor haar niet in de kou staan. Op 't stadhuis klonk het al meteen met René Vanhinsberghe, de onderbureauchef in de militiedienst: „Een heel sociaal mens, voorzitter van de plaatselijke Rode Kruisafdeling en net als ik socialist van inborst." Op 5 september 1969 werd het ja-woord uitgesproken. Dat René 20 lenten meer telde dan Rosette, heeft ook maar nooit het liefdesdicht ontsierd. In de liefde steekt het toch niet op een jaartje meer of minder, niet! (Foto ET)

De voorname Lyceumfreulekes

Aanvankelijk ging Rosette naar de Consciencesschool, pronkinstelling van 't Westerkwartier, de nabij liggende *Nieuwe Blok* en het groencharmantte Sint-Catharinapleintje. „Ik was er van de kindertuin tot mijn 12de. Je mocht er niet babbelen... terwijl ik dat nu pas zo graag deed !”

— **Jongens en meisjes toen nog gescheiden ?**

— **Rosette :** „Ja... en wel heel spijtig. In de *Ecole Moyenne* mochten we niet spreken tegen jongens. Directrice Lottin deed met haar auto ommeke... en riep betrapte Lyceumfreulekes op het appel.”

— **'t Lager onderwijs...**

— **Rosette :** „Spijt er in die tijd nog geen rekenmachientjes bestonden, kon ik me tamelijk weren in wiskunde. Vanaf 't eerste studiejaar op ons 7de leerden we al woordjes in het Frans.”

— **Het bijna uitsluitend Engels op de kijkkast ?**

— **Rosette :** „Ik vind het vooral spijtig omdat we uiteindelijk toch in België wonen, waar het Frans nog altijd onze tweede landstaal is. Ik mis er-

gens Aznavour, Bécoud, Piaff e.a. Fernandels.”

— **Jou muzikaliteit ?**

— **Rosette :** „In 't Lyceumkoor hoorde Aimée Thonon een valse noot, die mijn keel bleek te schrapen. Waar mijn droom was fröbelonderwijzeres te worden, maar mijn tekenen en zingen op een *onvoldoende* bleven steken... heb ik maar wijselijk voor een andere richting gekozen.”

Januarikindje van '47 uit een volks nes met pa van de visserskaai en ma van 't Westerkwartier, kon het niet anders of Rosette Dasseville kreeg het sociaal sentiment zo mee van huis. Gedrevenheid die zijn rode en vrijzinnige inslag niet langer loochende toen ze op haar 10de aansloot bij de MJA-jeugd. Wat 't werkmenskind niet belette zich in de *Ecole Moyenne* aan 't park klaar te stomen voor een op economie gerichte toekomst. Voor Rosette rolde het dubbeltje via de Internationale Boekhandel naar een loopbaan op het Stadhuis, waar ze als secretaresse van respectievelijk Eddie Tulpin en Daniël Verleye geen rooiere socialisten kon dienen. Rosette is een dame met haar op de tanden, die verheugd en fier is over de verbeterde positie van de vrouw in de maatschappij. Gedaan met discriminerende reglementen die je aan de deur van 't bedrijf zette, van zodra je trouwde. Reisfreak die ze onbetwistbaar is, blijft Oostende haar lievelingsstad waar ze nogalwat in 't zeetje heeft gezwommen. Van de Pier gedoken ? „Nee, hoor... Al waren er kaaiegrieten die dat verdorie wel durfden !”

Vader Richard Dasseville, geboren boven de „Flandria” op de Visserskaai, was marconist en radio-officier aan de maalboten. Volgens dochter Rosette een ruwe bolster met een heel goed hart. Als krijgsgevangene is hij in Duitsland schaapherder geweest.

Moeder Rosa Verbrugghe, van 't volkse Westerkwartier, was in de 30'tiger jaren verkoopster in de toenmalige Uniprix in de Kapellestraat. We vormden een gezinnetje dat het niet breed had, zegt Rosette, maar waar ook niets te kort was. Jongere broer Ronald speelde basket bij KVGO.

Er is iets, maar ik geloof niet in God...

Ze was 10 toen Rosette aansloot bij MJA. „Ik was van kindsaf vrijzinnig en in socialistisch vried opgevoed. Wat niet wegnam dat ik in Barbe's H. Hartkerk mijn plechtige communie deed.”

— Geloof je dan toch in een hiernamaals ?

— **Rosette** : „Ik denk dat er iets is, zonder evenwel in God te geloven. Ben ooit op reis naar Israël geweest, heb er veel gezien... en neem aan dat er aldaar ooit een prediker moet geleefd hebben. Toch blijft voor mij *wat er na het leven komt* een open vraag : tot-nogtoe is er nog nooit iemand weergekomen om het te vertellen.”

— Hoe stoer was je als jong-socialist ?

— **Rosette** : „Wij sloegen nog niet zo hard op tafel. We gingen wel met de jongens op kamp, maar sliepen natuurlijk apart. Mijn eerste kus ? Op mijn 16de met de zo struise als blonde Frank !”

Als jong meisje in slachthuis

Rosette werkte al 2 jaar bij de Internationale Boekhandel, toen ze meedeed aan een examen voor stadsbediende. „Een job aan stad en staat was in die dagen heel belangrijk. Ik slaagde.”

— Hoe viel het contact met 't stadhuis mee ?

— **Rosette** : „Nadat ik iemand verving zat ik naderhand zo'n 8 maanden op 't Haze-gras in het Slachthuis. Hierdoor de allereerste vrouw die — op mijn 19de ! — daarnaartoe moest.”

— Geen aanlokkelijke klus voor een meisje...

— **Rosette** : „Bij een rondleiding legde de directeur mij het volledig reilen en zeilen uit van het slachthuis. Ik kon daar goed tegen omdat bloed mij normaal niet deert. Ik heb er

koeien, zwijnen en van alles wat zien afmaken. 't Zieligste was het slachten van schapen, die bleerden als een kind. Op maandag, schapenslachtdag, was het een gehuil van jewelste toen ze vanaf 7 u. werden binnengebracht. Naar het

schijnt ruiken de beesten het onheil dat hen te wachten staat...”

— Ergens een harde ?

— **Rosette** : „Dat heeft met mijn opvoeding te maken. Vader was eerlijk en streng. Graag vermeld dat het slachten op een menselijke manier verliep, zodat de beesten het bijna niet gewaar werden.”

Sportief wegens zittend gat

Wegens haar beroep met een zittend gat opgezaald, leefde Rosette zich vanaf haar 18de vier seizoenen lang sportief uit als spelverdeler in het volleybal. Tevoren was ze evenwel reeds op prille leeftijd tot de Noordzee Turnkring toegetreden.

— De blauwwitte gymnasiers, vertel eens...

— **Rosette** : „In de schaduw van de H. Hartkerk beleefden we heerlijke oefenstunden in het Van Huele-eigendom. Onder chef Henri Boddaert, onkrekbaar monument van de Oostendse gymnastiek, was Frans Dupuis trainer. De tijd dat een internationaal treffen op de prachtige en helaas verdwenen grasstrook vóór het Thermenpaleis plaatsgreep. Of toen Japanse turngrootheden hun kunsten demonstreerden in 't Sportcentrum !”

— 't Oostendse uitgangseven intens meegemaakt ?

— **Rosette** : „Heb ik geen toonvaste stem, dan had ik voldoende ritmegevoel om Langestraat, Wit Paard, Weinstube en de andere sakkere Oostendse danstempels aan te doen. Medegaand te genieten van Freddy's Dansorkest, Ronny Bergs en Mariano-imitator Tuurtje Blanckaert die zich als Will Tura in de gunst van het publiek werkte. Om het maar niet te hebben over bliksemse shows waarin Leo Martin, Bob Benny, Voncke Verbeeck en de opkomende Gaston Berchmans voor onvergetelijke momenten zorgden.”

Aan vrouwen tennisport en politiek!

Vandaag is Rosette Dasseville de trotse secretaresse van Nancy Bourgoignie (34), dochter van pa René die het nog tot raadslid heeft gebracht... maar naderhand plaats maakte voor zijn dochter.

— **Kunnen vrouwen... mannen aan in de politiek?**

— **Rosette:** „Met haar jeugd en oeverloze spontaniteit zal Nancy Bourgoignie hier wel een bewijs van zijn: een heel lieve dame, die evenwel niet met haar voeten laat spelen. Zo eigen aan vrouwen van de 21ste eeuw die opkomen voor hun standpunt.”

— **Eva in de maatschappij...**

— **Rosette:** „De tijden zijn heel wat vrouwvriendelijker geworden. Toen je vroeger bij SEO werkte, mocht je op het moment dat je trouwde niet meer blijven werken. Dat was toch discriminatie tot en met... Het schijnt dat dit eveneens ooit op het stadhuis die kanten uitging. Een gehuwde vrouw is toch niet minder waard op de arbeidsmarkt!”

— **Niet langer een ondergeschikte rol...**

— **Rosette:** „Vandaag zijn de Eva's schepen, minister... en straks zelfs koningin. De vrouwen krijgen trouwens ook veel meer gelegenheid om te studeren. Pluspunt voor de vrouwen is onbetwistbaar dat zij doorgaans meer aanleg hebben om iets te organiseren. Mogelijks vloeit dit voort uit hun menage, waar nogal gecoördineerd en georganiseerd moet worden met keukenpoten en aanverwante zaken...”

— **Kinderen geen rem voor werkende vrouwen?**

— **Rosette:** „Wanneer je

kiest voor kinderen moet je er ook voor zorgen dat je tijd voor hen vrijmaakt. Bv. het laten vallen van bepaalde hobbies waarnaar toe je anders aangetrokken bent. Als je dat niet kan, moet je ook geen kinderen hebben...”

— **Je wordt euromiljonair... Wat doe je?**

— **Rosette:** „Luxueus cruisen naar de Caraïben, het groen, ongeschonden eiland met zijn prachtige koloniale gebouwen. In Cuba ontdekte ik een wereld met palmbomen, uitzonderlijk klimaat... en mensen die — al leven ze in een voor ons primitief aandoende eeuw — er zo gelukkig uitzien. Want hoe arm de inwoners van Fidel Castro ook voorkomen, ze zijn toch zo rijk aan spontaniteit, vriendschap en dankbaarheid.”

— **Aleens beschaamd als sociaal welstellende...**

— **Rosette:** „Kun je een naakte baby voorstellen en haveloos geklede zus (6) en broer (10) aan wie je een chocoladereepje geeft... Dutsen die evenwel niet weten wat ze met die lekkernij dienen aan te vangen.

Een kindje van 6 dat nog nooit chocolade gegeten heeft, je zou er toch zelf schaamrood op de kaken van krijgen zeker...”

Leraars zitten vandaag met de poepers...

Bestraf misdadigheden alstublieft strenger

Ontaarding van de maatschappij... Hierop reageert Rosette Dasseville dat kinderen vroeger benauwd waren van de leraren, maar dat de meesters thans angst hebben van de studenten.”

— **Onfraaie hooligans...**

— **Rosette:** „Dat zogenaamde supporters na een match zo afschuwelijk kunnen tekeer gaan, vind ik wel heel erg. Sport is er in wezen toch om je ontspannen en problemen te vergeten. Verschrikkelijk hoe woestelingen dat aangename doen ontwaarden in een drama...”

— **Misdadige betogers...**

— **Rosette:** „Als je de straat wilt opkomen voor iets, doe het. Maar ga in 's hemelsnaam toch niet over tot misdadige vernielingen zoals auto's in brand steken, alsmede vitriolen en handelszaken naar de verdoemenis helpen. Vandalisme mag toch je lijfmotief niet worden...”

— **Kinderen die brand stichten en moorden...**

— **Rosette:** „Wat bezielt die vaak nog zo heel jonge mensen... De jeugd wordt op heden mogelijk iets te vrij gelaten. Al moet de opvoeding niet meer zo streng zijn als weleer, wanneer de zuivere vrijheden maar op menselijke waarden zijn gegrondvest.”

— **Wat zou er moeten gedaan worden?**

— **Rosette:** „Ik denk dat er niet doelmatig genoeg wordt ingegrepen. Misdadigheden zouden iets strenger mogen bestraft worden, al was het maar om eventuele stouteriken af te schrikken...”

Petitie van Volksbondpersoneel

Geschokt door parkeerbeleid

80 personeelsleden van de organisaties van de christelijke arbeidersbeweging, tewerkgesteld in de Volksbond, tonen zich uitermate geschokt over het parkeerbeleid in Oostende.

„We kunnen niet akkoord gaan met de uitbreiding van de zones voor betalend parkeren,” stelt de brief. „Voor iemand die acht uren per dag werkt, komt dat neer op 30 euro per week, 132 euro per maand en 1440 euro of 58.000 fr. per jaar. U legt ons dan ook een serieuze weddeverlaging op,” aldus het Volksbondpersoneel. „Aangezien dit voor iemand met een gewone wedde niet betaalbaar is, komt deze maatregel neer op een feitelijk parkeerverbod op een redelijke afstand van ons werk.”

In de randparkings, het openbaar vervoer, de fiets en een abonnement op de Zeeparking zien de Volksbondpersoneelsleden ook geen oplossing. Ze vragen het stadsbestuur dan ook dringend om het parkeerbeleid te herzien.

Eddie & Daniël, 't puurste rood

Toen Eddie Tulpin in 1995 schepen werd, deed hij op Rosette Dasseville beroep als secretaresse... omdat deze dame al liefst 28 jaar bij de bevolkingsdienst bedrijvig was. „Een rechtvaardige, eerlijke man die in mijn ogen geen echte politieker was omdat hij zich altijd té correct, té eerlijk en té serieus gedroeg. Wat niet belette dat hij zijn taak heel goed heeft gedaan”, aldus Rosette.

Of Eddie zich kon kwaad maken? „Heel zeker, maar dan moest het ook heel erg zijn. Normaal is hij een heel gezapig mens. Heel begripvol... maar streng op zichzelf en op zijn personeel. Ik mocht alles doen van hem, als ik hem maar raadpleegde. Menslievend, stond hij klaar voor iedereen in de maatschappij. Ik kreeg ieder jaar een orchidee cadeau...”

— **De begrafenis van Jan Piers...**

— **Rosette** : „Ik was hier niet,

maar toen ik het vernam heb ik bij mezelf gezegd : *oei, Eddie heeft de wet toegepast. Eerlijk als hij was, maar het is in slechte aarde gevallen.* Hij heeft het reglement toegepast zoals het moest... en hij het voor iedereen zou gedaan hebben.”

— **Eddie's afscheid wat bruusk voor jou...**

— **Rosette** : „Hij sloeg een foontje, omdat hij zo gezegd niet wou hebben dat ik het van iemand anders zou moeten horen dat hij zich niet meer zou

stellen als schepen. *De socialisten en ook ikzelf hebben er altijd naar gestreefd om vroeger met pensioen te gaan : welnu, ik ben 60 en laat het van nu af aan aan iemand anders over.*”

— **Zei hij iets over zijn eigen beleid ?**

— **Rosette** : „Hij vond zijn 6 jaar schepenambt een prachtige periode in zijn leven en beoefde als gemeenteraadslid en provincieraadslid nog altijd ten dienste te zullen staan van de mensen. Eddie vond het spijtig dat hij niet langer meer met mij kon werken...”

De al te korte samenwerking met Daniël Verleye...

Op 1 januari 2001 tot schepen benoemd, overleed Daniël Verleye op 5 juli 2001 na 4 maanden ziek te zijn geweest. „Toen hij schepen werd was er nog geen vuiltje aan de lucht. Dynamische volkspersoon van 52 en kerngezond, wou hij zich 1000 procent inzetten voor alles en iedereen.”

— **Hoe demonstreerde die fataliteit zich ?**

— **Rosette** : „Bij het oplopen van een liesbreuk en de erop volgende operatie kwam de kwaadaardigheid aan het licht. Spijts de inzondere therapieën die hem te beurt vielen, bleef Daniël evenwel altijd in zijn herstel geloven. Maar het heeft niet mogen zijn. Binstdien steunde zijn vrouwtje Claudine haar man tot in het extreme : ze ging overal mee en was zijn onverzettelijke steunpilaar.”

— **Hoe breng jij Daniël levensecht in beeld ?**

— **Rosette** : „Als iemand die zich enorm inzette voor de gewone man. Hij had 6 jaar voordien reeds een formidabel pak stemmen behaald. Een toffe mens om bij te werken en iemand die zijn mandaat meer dan verdiend had. Daniël Verleye was de allereerste schepen van Dierenwelzijn in België. *Meisje, goed geslapen ?*, was zijn typisch ochtendbonjourtje...”